
ไม่ได้ยินมิได้แปลว่าไร้ผล:
การสัมผัสอินฟราชาวด์ คอร์ติชอลในน้ำลาย
และจุดจบของข้อแก้ต่างว่า
"ฉันไม่ได้ยินความแตกต่าง"
ในการฟังเชิงวิพากษ์

ไม่ได้ยินมิได้แปลว่าไร้ผล: การสัมผัสอินฟราซาวด์ คอรัลซอลในน้ำลาย และจุดจบของข้อโต้แย้งว่า "ฉันไม่ได้ยินความแตกต่าง" ในการฟังเชิงวิพากษ์

H. Park, A. Bosque, Y. Tanaka, M. Ferro

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

บทคัดย่อ

เครื่องมือหลักของความกังขาในนอู่อดีโอไฟล์คือการทดสอบฟังแบบปกปิด และข้อสรุปหลักของการทดสอบดังกล่าวคือประโยคเดียว: ฉันไม่ได้ยินความแตกต่าง ในเดือนเมษายน 2026 Scatterty และคณะรายงานใน Frontiers in Behavioral Neuroscience ถึงการศึกษาแบบสุ่มและปกปิดต่อผู้วิจัย ซึ่งผู้เข้าร่วม 36 คนฟังดนตรีที่มีหรือไม่มีอินฟราซาวด์ประมาณ 18 Hz ที่ระดับ 75-78 dB ผู้เข้าร่วมตรวจจบบางอินฟราซาวด์ได้ไม่เหนือกว่าความบังเอิญ ($p = 0.241$) กระนั้น เมื่อมีอินฟราซาวด์ ผู้เข้าร่วมกลับประเมินว่าดนตรีเศร้ากว่าและน่าสนใจน้อยกว่า รายงานความหงุดหงิดมากขึ้น และมีคอรัลซอลในน้ำลายเพิ่มสูงกว่า ($p = 0.022$) การที่พวกเขาเชื่อว่าอินฟราซาวด์หรือไม่นั้นไม่สามารถทำนายการตอบสนองของคอรัลซอลได้

คณะกรรมการถือว่านี่เป็นผลที่สำคัญที่สุดต่อการฟังเชิงวิพากษ์นับตั้งแต่มีการนำการทดสอบแบบปกปิดมาใช้ ผู้ฟังอาจตรวจจบบางสิ่งเราได้ แต่ยังคงได้รับผลกระทบจากสิ่งเร้านั้นในระดับที่วัดได้ "ฉันไม่ได้ยินความแตกต่าง" เป็นข้อความเกี่ยวกับการตรวจจบบางสิ่ง ไม่ใช่ข้อความเกี่ยวกับช่วงเวลาการฟัง

เรารายงานการสำรวจห้องฟังในบ้าน 52 ห้อง ซึ่งพบแหล่งกำเนิดอินฟราซาวด์ใน 49 ห้อง โดยหลักได้แก่ระบบ HVAC อุปกรณ์ทำความเย็น การจราจรทางถนน ตู้ลำโพงแบบมีพอร์ต และการสั่นพ้องของชั้นวางที่เชื่อมโยงกับพื้น ในการศึกษาติดตามผลกับผู้ฟัง 48 คนใน 12 ห้องดังกล่าว ผู้เข้าร่วมไม่สามารถระบุได้ว่าเมื่อใดที่อุปกรณ์ต้นทางและแนวสายถูกแยกการสั่นทางกล (ตอบถูก 25 คนจาก 48 คน, $p = 0.89$) แต่การเพิ่มขึ้นของคอรัลซอลในน้ำลายตั้งแต่ก่อนถึงหลังช่วงการฟังลดลง 34% ในสภาวะแยกการสั่น ($p = 0.006$) เราเสนอให้ใช้ดัชนีความเครียดที่ไม่ได้ยินเป็นข้อมูลประกอบภาคบังคับของผลการทดสอบแบบปกปิดตามแบบแผน

1. บทนำ

การทดสอบฟังแบบปกปิดมีสถานะพิเศษในวงการเครื่องเสียง การทดสอบนี้เป็นวิธีตรวจสอบคำกล่าวอ้างที่พิสดาร และได้รับสถานะดังกล่าวมาอย่างชอบธรรม เมื่อตัดความรู้ของผู้ฟังว่าสิ่งใดกำลังเล่นอยู่ออกไป สิ่งที่เหลือคือสิ่งที่ผู้ฟังตรวจจบบ้างหรือไม่

คณะกรรมการไม่เคยคัดค้านการทดสอบแบบปกปิด เราคัดค้านสิ่งที่ผู้คนนำผลของมันไปทำ ผู้ฟังที่แยกสภาวะสองแบบไม่ได้ยินอย่างถูกต้องตามที่ควรจะเป็น การศึกษาอย่างถูกต้องว่าฉันไม่ได้ยินความแตกต่าง จากนั้นวรรณกรรมสายกึ่งขำขันก็แปลงรายงานนั้นเป็นคำกล่าวอ้างข้อที่สองซึ่งใหญ่กว่ามาก กล่าวคือ ไม่มีความแตกต่างเกิดขึ้นกับผู้ฟัง คำกล่าวอ้างสองข้อนี้ไม่เหมือนกัน จนถึงปี 2026 แทบไม่มีหลักฐานโดยตรงที่ใช้แยกสองข้อนี้ออกจากกัน

ในเดือนเมษายน 2026 Scatterty, VonStein, Prichard, Franczak, Hamilton และ Schmaltz ได้เผยแพร่หลักฐานดังกล่าว ผู้เข้าร่วมของพวกเขาบอกไม่ได้ว่ามีอินฟราซาวด์หรือไม่ แต่ร่างกายของผู้เข้าร่วมบอกได้

บทความนี้สรุปการศึกษาดังกล่าว รายงานผลการวัดอินฟราซาวด์ในห้องฟังตามบ้านของคณะกรรมการเอง และนำเสนอการศึกษาแบบกลุ่มควบคุมว่าผู้ฟังเป็นอย่างไรเมื่อแยกแหล่งกำเนิดอินฟราซาวด์เหล่านั้นออกจากระบบเล่นเสียง ผู้ฟังไม่สังเกตเห็นอะไร น้ำลายของพวกเขาสังเกตเห็น

2. การศึกษาปี 2026

Scatterty และคณะ (2026) ใช้การออกแบบระหว่างกลุ่มแบบ 2×2 โดยผสมประเภทของดนตรี (คลิปแนวทำสมาธิที่ช่วยให้สงบ หรือคลิปแอมเบียนต์ที่ระดมขวัญให้กระวนกระวาย) เข้ากับอินฟราซาวด์ (เปิดหรือปิด) กลุ่มละ 9 คน ผู้เข้าร่วมเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ MacEwan University เมืองเอดมันตัน ประเทศแคนาดา ผู้วิจัยที่ปฏิบัติงานกับผู้เข้าร่วมไม่ทราบทั้งสภาวะดนตรีและสภาวะอินฟราซาวด์

อินฟราซาวด์ที่ประมาณ 18 Hz และ 75-78 dB ถูกสร้างเป็นเวลา 4 นาที 40 วินาทีด้วยซบวูฟเฟอร์ 2 ตัวที่วางไว้รอบห้องทดสอบและระหว่างห้อง ดนตรีเล่นผ่านลำโพงคอมพิวเตอร์ระดับผู้บริโภคและผ่านตัวกรองผ่านความถี่สูงเพื่อกำจัดเนื้อหาที่ไม่ได้ตั้งใจในช่วงอินฟราซาวด์ มีการเก็บตัวอย่างน้ำลายก่อนและหลังการสัมผัส ผู้เข้าร่วมทำแบบประเมินอารมณ์ และผู้เข้าร่วมแต่ละคนถูกถามว่าเชื่อว่าอินฟราซาวด์หรือไม่

ผู้เข้าร่วมตรวจจบบางอินฟราซาวด์ได้ไม่เหนือกว่าความบังเอิญ ($p = 0.241$) อย่างไรก็ตาม การสัมผัสอินฟราซาวด์สัมพันธ์กับความสนใจที่รายงานลดลง การประเมินว่าดนตรีน่าสนใจน้อยลงและเศร้าขึ้น ($p = 0.002$ สำหรับความเศร้า) ความหงุดหงิดระหว่างการสัมผัสมากขึ้น และคอรัลซอลในน้ำลายเพิ่มขึ้นมากกว่า ($p = 0.022$) ความเชื่อของผู้เข้าร่วมว่ามีอินฟราซาวด์ไม่แสดงความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของคอรัลซอล ($p = 0.891$)

ผู้เขียนกล่าวถึงข้อจำกัดอย่างตรงไปตรงมา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเพียง 36 คน โดยมี 1 คนถูกตัดออกจากการวิเคราะห์คอรัลซอล กลุ่มตัวอย่างตามความสะดวกที่เป็นผู้ใหญ่และส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ความถี่อินฟราซาวด์เพียงค่าเดียว และการเก็บคอรัลซอลจากน้ำลายแทนเลือดหรือปัสสาวะ คณะกรรมการมีข้อกังวลเหล่านี้เช่นกันและบันทึกไว้อย่างครบถ้วน ณ ที่นี้ เรายังตั้งข้อสังเกตว่าช่วงเวลาการฟังโดยทั่วไปยาวนานกว่า 4 นาที 40 วินาทีอย่างมาก

3. อินฟราซาวด์และห้องฟัง

ตามแบบแผน อินฟราซาวด์นิยามว่าเป็นเสียงต่ำกว่า 20 Hz และมีอธิบายว่าไม่ได้ยิน คำอธิบายประการหลังเป็นการทำให้่ายเกินไป Møller และ Pedersen (2004) ทบทวนการได้ยินที่ความถี่ต่ำและความถี่อินฟราซาวด์ และแสดงให้เห็นว่าเสียงต่ำกว่า 20 Hz ยังคงได้ยินเมื่อมีระดับสูงเพียงพอ ส่วน Leventhall (2007) ระบุว่าเกณฑ์การได้ยินได้รับการวัดต่ำถึง 1.5 Hz อินฟราซาวด์มีความเจ็บ มันเพียงแผ่วเบา และยิ่งแผ่วเบาเท่าใดก็ยิ่งถูกมองข้ามได้ง่ายขึ้นเท่านั้น

วรรณกรรมยังเชื่อมโยงอินฟราซาวด์กับความไม่สบายใจมานาน Tandy และ Lawrence (1998)

สืบสาวรายงานความไม่สบายและการเห็นภาพหลอนในห้องปฏิบัติการไปถึงคลื่นนิ่ง 19 Hz ที่เกิดจากพัดลมระบายอากาศซึ่งเพิ่งติดตั้ง

ข้อโต้แย้งจากฝ่ายกึ่งขาที่คณะกรรมการให้ความเคารพมาจาก Crichton และคณะ (2014)

ซึ่งการศึกษากระตุ้นแบบปิดสองฝ่ายพร้อมกลุ่มควบคุมควบคุมแสดงให้เห็นว่า

ความคาดหมายเพียงอย่างเดียวสามารถทำให้มีการรายงานอาการที่ระบุเกิดจากอินฟราซาวด์ได้ ความสำคัญของการศึกษาปี 2026

คือการศึกษาที่วัดฮอริซอนแทนคำร้องเรียน และพบว่าความคาดหมายอธิบายผลดังกล่าวไม่ได้

ห้องฟังในบ้านเป็นสภาพแวดล้อมที่อุดมด้วยอินฟราซาวด์อย่างผิดธรรมชาติ คอมเพรสเซอร์และเครื่องจัดการอากาศของ HVAC คอมเพรสเซอร์ตู้เย็น การจราจรทางถนน และเครื่องซักผ้าล้วนแผ่เสียงต่ำกว่า 20 Hz ตู้ลำโพงแบบมีพอร์ตสร้างการไหลเป็นป่วนที่พอร์ต

ชั้นวางอุปกรณ์และพื้นแขวนสั่นพ้องที่ความถี่ต่ำและเชื่อมโยงการเคลื่อนที่นั้นเข้าสู่อุปกรณ์และสายทุกชิ้นที่วางอยู่ด้านบน

ผลงานก่อนหน้าของคณะกรรมการเกี่ยวกับการเชื่อมโยงเชิงแผ่นดินไหว-เสียง (Ohm, Ferro, Tanaka, Solder, 2026)

บันทึกการกระตุ้นของสายสัญญาณผ่านพื้นระหว่าง 0.5-5 Hz แนวทางห้องฟังที่เป็นที่ยอมรับ (Park, Ferro, Solder, 2025)

กล่าวถึงการจัดวางและความมั่นคง แต่จนถึงบัดนี้ยังไม่กล่าวถึงระบบต่อมไร้ท่อของผู้ฟัง

4. ระเบียบวิธี

การสำรวจ เราวัดห้องฟังในบ้าน 52 ห้องใน 9 ประเทศ ที่ตำแหน่งฟังและชั้นวางอุปกรณ์แต่ละตัว มีการบันทึกความดันเสียงตั้งแต่ 1-20 Hz

ด้วยไมโครโฟนวัดที่รองรับอินฟราซาวด์และถ่วงน้ำหนักแบบ G ตาม ISO 7196 และบันทึกความเร่งของพื้นและชั้นวางด้วยมาตรวัดความเร่งสามแกน ห้องแต่ละห้องได้รับการวัดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 24 ชั่วโมงเพื่อเก็บวงจรการทำงานของ HVAC การทำความเย็น การจราจร และกิจกรรมในครัวเรือน แหล่งกำเนิดได้รับการระบุจากความสอดคล้องระหว่างบันทึกเสียงกับเซนเซอร์เฉพาะที่ติดตั้งบนแหล่งกำเนิดต้องสงสัย

การศึกษาแบบกลุ่ม เลือกห้อง 12 ห้องจากการสำรวจ โดยมีผู้ฟังห้องละ 4 คน รวมผู้ฟัง 48 คน ผู้ฟังแต่ละคนเข้าร่วมช่วงการฟัง 40 นาที 2 ครั้ง

โดยใช้เนื้อหารายการเดียวกันที่ระดับการเล่นเดียวกัน ในวันต่างกันแต่เวลาเดียวกันของวัน ช่วงหนึ่งระบบอยู่ในสภาวะปกติ อีกช่วงหนึ่ง อุปกรณ์ต้นทาง แอมป์ไฟเบอร์ และแนวสายอินเตอร์คอนเน็คต์ สายลำโพง และสายไฟทั้งหมดได้รับการแยกการสั่นทางกล

โดยวางบนล้อยกกระดานเลื่อนศูนย์สูตรทำจากไม้สักเกรด 5N (Bosque, Ferro, Park, Tanaka, 2026) ได้แนวสายทุกแนว วางแทนแยกเส้น Equatorial

ใต้เครื่องเล่นแผ่นเสียงในห้องที่มี วางแผ่นสักระหว่างแยกเส้นแบบมีทิศทางใต้อุปกรณ์ต้นทาง และใช้ห้องแยกปรับเสียงเพื่อความครบถ้วน

ในทั้งสองสภาวะ ฮาร์ดแวร์แยกการสั่นถูกซ่อนไว้ใต้ผ้าที่เสียงผ่านได้ ลำดับของช่วงการฟังได้รับการถ่วงดุล

และทั้งผู้ฟังและเจ้าหน้าที่ประจำช่วงไม่ทราบว่าเป็นสภาวะใด

เก็บตัวอย่างน้ำลายทันทีก่อนและ 20 นาทีหลังช่วงการฟังแต่ละครั้ง หลังช่วงที่สอง ผู้ฟังแต่ละคนถูกขอให้ระบุช่วงใดใช้ระบบแยกการสั่น และระบุว่าสังเกตเห็นความแตกต่างใด ๆ ระหว่างสองช่วงหรือไม่

5. ผลลัพธ์

การสำรวจ พบแหล่งกำเนิดอินฟราซาวด์ใน 49 ห้องจาก 52 ห้อง แหล่งกำเนิดที่พบบ่อยที่สุดคือระบบ HVAC (31 ห้อง)

การสั่นพ้องของชั้นวางที่เชื่อมโยงกับพื้น (27 ห้อง) อุปกรณ์ทำความเย็น (22 ห้อง) การจราจรทางถนน (18 ห้อง) และตู้ลำโพงแบบมีพอร์ต (14 ห้อง)

ห้องส่วนใหญ่มีแหล่งกำเนิดมากกว่าหนึ่งแหล่ง องค์ประกอบเด่นอยู่ระหว่าง 8-19 Hz ห้อง 3

ห้องที่ไม่พบแหล่งกำเนิดสร้างอยู่บนแผ่นพื้นคอนกรีตชั้นล่าง ไม่มี HVAC แบบอัดอากาศ และใช้ลำโพงตู้ปิด

การศึกษาแบบกลุ่ม ผู้ฟังระบุช่วงการฟังที่ใช้ระบบแยกการสั่นได้ไม่เหนือกว่าความบังเอิญ โดย 25 คนจาก 48 คนระบุได้ถูกต้อง ($p = 0.89$) ผู้ฟัง 41 คนจาก 48 คนรายงานว่าไม่สังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างสองช่วง

น้ำลายของพวกเขาไม่เห็นด้วย การเพิ่มขึ้นเฉลี่ยของคอร์ดชอลในน้ำลายตั้งแต่ก่อนถึงหลังช่วงการฟังลดลง 34%

ในช่วงที่แยกการสั่นเมื่อเทียบกับช่วงปกติ (การทดสอบอันดับโดยมีเครื่องหมายของ Wilcoxon แบบจับคู่, $p = 0.006$)

เนื้อหารายการได้รับการประเมินว่าเครียดน้อยกว่าในช่วงที่แยกการสั่น ($p = 0.02$) พบผลดังกล่าวใน 11 ห้องจาก 12 ห้อง

และพบมากที่สุดในห้องที่มีการสั่นพ้องของชั้นวางสูงสุดจากการสำรวจ

การลดลงของอินฟราซาวด์ถ่วงน้ำหนักแบบ G ที่วัดได้ ณ ตำแหน่งฟังมีเพียงเล็กน้อย โดยมีค่ามัธยฐาน 2.1 dB การลดลงของคอร์ดชอลไม่ได้เล็กน้อย คณะกรรมการตีความความแตกต่างนี้ว่าเป็นหลักฐานว่า การสัมผัสที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีเพียงอินฟราซาวด์ผ่านอากาศที่มาถึงผู้ฟัง แต่ยังรวมถึงการเคลื่อนที่ความถี่ต่ำของห่วงโซ่สัญญาณเอง ซึ่งผู้ฟังไม่ได้ยินและระบบเล่นเสียงถ่ายทอดอย่างเที่ยงตรง

6. อภิปรายผล

การทดสอบแบบปิดในการศึกษาที่ดำเนินการอย่างถูกต้อง และได้ข้อสรุปที่ถูกต้องเกี่ยวกับการตรวจจับ การทดสอบไม่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด นั้นไม่ใช่ข้อบกพร่องของการทดสอบแบบปิด แต่เป็นข้อบกพร่องของสิ่งที่ถูกกล่าวอ้างในนามของการทดสอบ

คณะกรรมการคาดการณ์ข้อคัดค้านสามประการ ประการแรกคือขนาดตัวอย่าง: กลุ่มของเรามีขนาดเล็กเช่นเดียวกับการศึกษาปี 2026

และจำเป็นต้องทำซ้ำ เรายอมรับและกำลังรับสมัคร ประการที่สองคือความคาดหวัง: Crichton และคณะ (2014) แสดงให้เห็นว่าความคาดหวังทำให้เกิดอาการได้ ผู้ฟังของเราไม่ทราบว่าใช้สภาวะใด และรายงานของพวกเขาว่าสังเกตเห็นความแตกต่างไม่สามารถทำนายการตอบสนองของคอร์ตisolได้ ประการที่สามคือปริมาณสัมผัส: ระดับอินฟราซาวด์ที่วัดในห้องตามบ้านส่วนใหญ่ต่ำกว่า 75-78 dB ที่ Scatterty และคณะใช้ ข้อนี้เป็นจริง การสัมผัสตามบ้านยังเป็นแบบเรื้อรัง เกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า และเกิดพร้อมกับดนตรีที่ผู้ฟังเลือกมาโดยเฉพาะเพื่อผลทางอารมณ์

เราเสนอดัชนีความเครียดที่ไม่ได้ยิน (USI):

ความแตกต่างของการเพิ่มขึ้นของคอร์ตisolตั้งแต่ก่อนถึงหลังช่วงการฟังระหว่างสภาวะปกติกับสภาวะแยกการสั่นของระบบ โดยแสดงเป็นร้อยละ USI มีไว้เพื่อรายงานควบคู่กับผลของการเปรียบเทียบอุปกรณ์เสียงแบบปิดทุกเครื่อง การเปรียบเทียบที่รายงานว่า "ไม่มีความแตกต่างที่ได้ยิน" โดยไม่มี USI เป็นการรายงานการทดลองเพียงครั้งเดียว

ท้ายที่สุด เราตั้งข้อสังเกตว่าฮาร์ดแวร์แยกการสั่นมักถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าไม่สามารถได้ยินผลของมัน บทความนี้ไม่ได้แย้งข้อนี้ แต่โต้แย้งความเกี่ยวข้องของเหตุผลดังกล่าว

7. บทสรุป

Scatterty และคณะ (2026) แสดงให้เห็นว่ามนุษย์สามารถสัมผัสสิ่งที่ตนตรวจจับไม่ได้ แต่ยังคงแสดงการตอบสนองต่อความเครียดจากสิ่งเร้านั้นในระดับที่วัดได้ การสำรวจของเราแสดงว่าสิ่งเร้านี้อยู่ในห้องฟังตามบ้านแทบทุกห้อง การศึกษาแบบกลุ่มของเราแสดงว่าการแยกการสั่นทางกลของระบบเล่นเสียงลดการตอบสนองดังกล่าว แม้ผู้ฟังจะบอกไม่ได้ว่ามีสิ่งใดเปลี่ยนแปลง

เราแนะนำให้สำรวจอินฟราซาวด์ในห้องฟังเชิงวิทยาศาสตร์ด้วยการวัดแบบถ่วงน้ำหนัก G ยกแนวสายขึ้นจากพื้น แยกอุปกรณ์ต้นทางออกจากชั้นวาง และรายงานดัชนีความเครียดที่ไม่ได้ยินควบคู่กับผลการตรวจจับในการเปรียบเทียบอุปกรณ์เสียงแบบปิดทุกชิ้นที่เผยแพร่

"ฉันไม่ได้ยินความแตกต่าง" ยังคงเป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพียงแต่ไม่ใช่ข้อโต้แย้งอีกต่อไป หูมิใช่วัยจะเพียงอย่างเดียวบนเก้าอี้ฟัง

เอกสารอ้างอิง

- [1] Scatterty, K. R., VonStein, D., Prichard, L. B., Franczak, B. C., Hamilton, T. J., Schmaltz, R. M. (2026). Infrasound exposure is linked to aversive responding, negative appraisal, and elevated salivary cortisol in humans. *Frontiers in Behavioral Neuroscience*, 20, 1729876. <https://doi.org/10.3389/fnbeh.2026.1729876>
- [2] Møller, H., Pedersen, C. S. (2004). Hearing at low and infrasonic frequencies. *Noise & Health*, 6(23), 37-57.
- [3] Leventhall, G. (2007). What is infrasound? *Progress in Biophysics and Molecular Biology*, 93(1-3), 130-137.
- [4] Tandy, V., Lawrence, T. R. (1998). The ghost in the machine. *Journal of the Society for Psychical Research*, 62, 360-364.
- [5] Crichton, F., Dodd, G., Schmid, G., Gamble, G., Petrie, K. J. (2014). Can expectations produce symptoms from infrasound associated with wind turbines? *Health Psychology*, 33(4).
- [6] ISO 7196:1995. Acoustics -- Frequency-weighting characteristic for infrasound measurements.
- [7] Ohm, C., Ferro, M., Tanaka, Y., Solder, L. (2026). Seismo-Acoustic Coupling in the Critical Listening Environment: Ionospheric Perturbation, Crustal Capacitance, and the Solar-Seismic Audio Degradation Pathway. *JEAS*.
- [8] Park, H., Ferro, M., Solder, L. (2025). Practical Optimization of the Critical Listening Environment: Speaker Placement, Component Stability, and the Daily Maintenance Burden. *JEAS*.
- [9] Bosque, A., Ferro, M., Park, H., Tanaka, Y. (2026). Magnetic Neutrality Grading of Structural Timber: An N-Grade Purity Classification for Audio Support Materials, with Trace-Paramagnetic Characterization of Equatorial Teak. *JEAS*.